

la rambla de catalunya

Barcelona,
30 de juny de 1930

**Amb una dictadura
en teniem ben
bé prou!**

(esport i ciutadania)

Any I. — Número 14

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808

Impremta: Barbrà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

Els sense feina

Heu-vos aci una nova llista, assignada per oficis i professions, dels homes que en tornar a Catalunya, després d'un llarg exili, es troben sense feina i, el que és més trist, en molts d'ells, sense cap possibilitat econòmica:

Un dibuixant de teixits (teòric). Estudiats fets a l'Escola Professional de Verviers. Parla francès.
Un dependent de comerç. Deu anys de pràctica en teixits. Parla francès i italià.
Un perit químic. Parla francès.
Un corresponsal o agent de vendes. Parla francès.

Dos comptables. Parlen francès.
Dos escriptors. Parlen francès i italià.

Un dibuixant de brodats. Parla francès.
Un dibuixant o dependent de banca. Parla francès.

Un contramestre en teixits de llana i cotó.
Un pintor de calderes i planxes.

Diversos per a mossos, cobradores, etc.
Recordem-nos d'ells: és, per nosaltres, un deure i un deute.

"En els famosos sis anys llargs hem après d'estimar fermament una senyera no exhibida. Senyera que cadascun de nosaltres ha sabut servir acuradament en un lloc d'on no podrà ésser arrencada mai, car la seva permanència allí no depèn ni de la voluntat de ningú ni de les circumstàncies que ens voltin."

JOSEP SUNYOL I GARRIGA
(DE LA RAMBLA DE CATALUNYA).

Senyor alcalde i senyors regidors:

Senyor alcalde i senyors regidors: D'aquella pregunta que els fèiem la setmana passada, no en sabem res. I no se'ns podria dir què hi ha d'aquell expedient ordenat amb motiu de la destrucció de llibres de la Comissió de Cultura, realitzada per alguns dels bàndols que integraven l'Ajuntament del senyor Romeu?

AVIS IMPORTANT

Recomanem a les entitats i particulars que tenen obertes subscripcions propres i exiliats, que procurin anar liquidant les seves recaptacions amb temps suficient perquè la liquidació general pugui realitzar-se amb normalitat.

CIUTADANIA

Un programa de govern?

El general Berenguer ha dit, amb motiu d'un article d'"A B C", que havia donat instruccions al Gabinet de Censura per tal que tractés amb tota mena de miraments els articles en els quals es fes crítica de l'obra de l'actual govern espanyol. Hem de suposar que aquestes instruccions hauran arribat a Barcelona, i si no fos així, caldria suposar que els senyors censors d'aquí hauran llegit com nosaltres les recents declaracions del cap del govern, esmentades abans.

Animats en aquesta idea, i esperant que el pensament governamental no haurà canviat quan surtin aquestes quartilles, ens decidim a fer unes preguntes prèvies.

General Berenguer: Manca molt encara per acabar l'estudi dels "casos" pels quals sofreixen presó els delinqüents anomenats socials? Ens imaginem la feixuga tasca que representa l'estudiar aïlladament cas per cas. Però no podem creure que no n'hi hagi cap de resolt, i si és així —no pot ésser d'altra manera—, ¿per què no fer immediatament pública la resolució que hagi recaigut? Per als que estan entre reixes, els minuts són mesos i els dies, anys.

Cal també esperar molt perquè sigui autoritzat el retorn de Macià, Ventura Gassol i altres exiliats catalans? Per ara, general Berenguer, l'única sorpresa de debò que ha experimentat el nostre poble ha estat aquesta: el mantenir l'allunyament dels exiliats catalans.

Un dia o altre seran alliberats els presos socials i serà autoritzada la tornada de Macià. Això és inevitable. Podrà deixar de fer-ho aquest govern, però ho faran les Corts el dia que n'hi hagi. I bé: com més trigui a arribar el dia de l'alliberament desitjat, més forta serà l'emoçió del poble. I això és el que voldríem que tingués present el general Berenguer, el qual ja en alguna ocasió ha demostrat ésser contrari a les manifestacions a què donen lloc aquestes emocions populars.

I encara ens resta a fer una altra pregunta: ¿Trigarem molt a poder celebrar actes polítics; serà precis que transcorrin encara moltes setmanes abans de veure suprimida la prèvia censura? Cal, general Berenguer, anar cap a la normalitat promesa; però és precís anar-hi de debò, sense vacil·lacions i sense aturs. Si les coses segueixen com ara i el que es vol és que així continuïn indefinidament, que es digui amb claredat. Amb l'actual desorientació, la tranquil·litat del país no serà mai retrobada pel govern espanyol.

Altament, de no haver-hi un canvi sensible en la marxa actual, arribarà un moment en el qual els homes que per dignitat siguin sincerament contraris a les dictadures, caldrà que abandonin els càrrecs que varen acceptar quan hom confiava que el govern Berenguer podria complir la promesa de d'assolir, en un termini breu, la normalitat política i jurídica.

L'adagi "Qui dia passa, empeny", com a programa de govern, no el trobem massa adient.

JOSEP SUNYOL I GARRIGA

A l'Ateneu de Madrid es discuteix actualment una

Memòria interessantíssima d'Eduard Ortega i Gasset.

A l'Ateneu de Barcelona no es discuteix res

—¿Que va anar a Les Corts a tornar a veure l'Atletic, senyor Lla-gostera?

—Vostè dirà, amic Mariano. Encara que això de dir-ne diada econòmica i fer-nos pagar deu rals als socis, són dues coses que no lliguen gaire, vaig creure necessari no faltar. Pot comptar que almenys devien passar llista dels habituals concurrents a la tribuna per veure els que s'havien estimat més fer economies.

—Doncs jo no vaig anar-hi. Em vaig quedar tota la tarda a casa, fent el borrador d'un article que vull enviar als diaris demanant que tot-hom faci una campanya per tal que als esportius ens cedeixin un pal·lau de l'Exposició.

—Si ja esteu informat de la idea de la Federació Catalana, i em sembla excellent. Hauré de recórrer a totes les meves amistats perquè secundin la campanya.

—A mi em sembla que seria molt convenient tenir el Palau dels Esports. Hi podria haver velòdrom, i s'hi podrien fer reunions de ciclisme i de boxa, com al Velòdrom d'Hiver de París. Així podríem tenir el local ben gran que tanta falta ens fa.

—Si recollís firmes per aquest article que tu, ja pot comptar amb la meua i amb la de tots els de casa.

—No se'n rigui perquè aquest assumpte és molt seriós.

—Si no me'n ric pas.

—A més hi podria haver un departament adjunt, destinat a museu. Seria el museu de l'Esport. Hi hauria fotografies, copes, trofeus, banderines...

—I també hi podria haver una guardiola amb la calderilla que a Les Corts van tirar a En Pelai Serrano, una peça de les que es mengen l'herba del camp del Barcelona, un quadre amb les declaracions de Quesada referent al públic de Barcelona, un altre quadre: mb la sentència de la Nacional penyorant l'Espanyol i desqualificant el senyor Serramallera.

—Sí, i una pila de coses més. Podríem fer un museu meravellós.

—¿Per què els esportius de Catalunya no fem un manifest a l'Ajuntament, demanant aquest palau? Estic segur que l'Ajuntament no ens diria pas que no.

—Fantàstic. ¿Vol que el redactem vostè i jo?

—Em sembla que val més que no ens emboliquem, perquè ni vostè ni jo no hi entenem gran cosa. Val més que ens limitem a llançar la idea per veure si algú la recull.

L'OFICIAL DE TORN

ESPORT

Final de temporada

Aquí, a Les Corts, va oferir-nos el cercle campió de Catalunya, el darrer partit de la temporada; diumenge vinent, a l'Estadi de Montjuïc, tancarà la Federació Catalana de Futbol el calendari dels grans esdeveniments futbolístics; caldrà, només, esperar que s'acabi el disputat torneig de classificació, i podrem donar la temporada per definitivament liquidada.

Quan sigui l'hora, ja farem un balanç del que ha passat durant aquestes mesos d'intensa activitat als nostres camps de futbol. Aquí cal dir alguna cosa dels dos fets més propers: el partit d'ahir, a Les Corts, i el de diumenge vinent, a l'Estadi.

El Barcelona ha tancat la temporada —potser no tan brillant com hauríem volgut— amb un èxit esportiu ressonant. Els campions d'Espanya d'enguany, foren batuts. L'Atletic de Bilbao, l'equip peninsular que ha perdut menys partits en aquesta temporada, no pogué continuar ahir la sèrie d'èxits i sucumbí —d'una manera digna— davant els campions de Catalunya.

Deixant de banda la importància d'aquesta victòria brava-grana —importància que no hem de negar, malgrat que a aquestes altures de la temporada, sembla que tot el que es relaciona amb el futbol perd vibració— hem de remarcar l'ambient cordialíssim que impera, una vegada més, entre bascos i catalans. El partit d'ahir, entre els campions d'Espanya i els de Catalunya, era el més indicat per a tancar l'any amb i hem de felicitar-nos que s'hagi dut a terme. Si totes les lluites esportives —i ens referim especialment a les lluites futbolístiques— fossin com els sis partits que aquesta temporada han jugat el Barcelona i l'Atletic de Bilbao, l'esport no tindria ni un sol detractor i hauria arribat a ésser allò que un dia o altre, amb persistència, arribarà a ésser: sinònim de cultura. La nostra enhorabona cordialíssima als dos esmentats cercles, a llurs jugadors, a llur públic i, molt es-

pecialment, a aquells homes que des de llurs llocs dirigents, tant han treballat per assolir aquesta amistat fraternal entre els esportius dels dos pobles peninsulars.

Diumenge vinent tindrà lloc a l'Estadi de Montjuïc un altre esdeveniment futbolístic: el darrer esdeveniment futbolístic de la temporada. Un grandios "partit" —que en principi s'havia dit que seria entre la selecció catalana i la italiana— tindrà efecte. L'adversari del nostre equip no pot precisar-se, a hores d'ara, car la resposta negativa dels italians s'ha rebut aquest mateix matí. Podem assegurar, però, que constituirà un esdeveniment futbolístic digne dels esportius catalans, que cridarà fortament l'atenció.

Un aspecte interessant —interessantíssim— d'aquest festival de clausura que hom anuncia per a diumenge, és el seu aspecte benèfic. Els beneficis que rendeix van destinats a tres obres que mereixen l'aprovació de tots els bons esportius: Una part, a l'Asil de Sant Joan de Déu, una altra a la família del dissortat jugador de Vilanova Emili Jimeno (q. e. p. d.), i una altra a la futura mítica de jugadors, en projecte. Tres obres d'humanitat, tres obres que mereixen un petit esforç dels nostres esportius-ciutadans, tres obres que hom podrà realitzar passant, en- sems, una magnífica tarda futbolística.

Aquest acabament de temporada, repetim-ho, mereix en absolut la nostra aprovació i és digne de la nostra categoria esportiva. El públic català sabrà respondre, acudint-hi com un sol home. Després... després serem els primers a recomanar un pa- vell de mesos de vacances. De cara a la mar o de cara a la muntanya.

L. AYMAMI I BAUDINA

Diumenge, a l'Estadi de Montjuïc, tindrà lloc el darrer esdeveniment futbolístic de la temporada. Tindrà una finalitat triplement benèfica. Cal que tots els esportius catalans hi assisteixin

ESPORT I CIUTADANIA

Un grup de socis del Barcelona dels més entusiastes i dels que mai no han volgut ésser directius varen organitzar ahir una recaptació al camp de Les Corts. Es varen fer unes 700 pessetes. La nostra felicitació més cordial, que volem fer extensiva a l'actual Consell directiu per haver donat tota mena de facilitats perquè pogués recórrer l'humilitat i patriòtic propòsit d'aquells simpàtics minyons.

Per al diumenge vinent hi ha el propòsit de fer una cosa semblant a l'Olot amb motiu del partit Olot F. C. - U. S. de Figueras.

Ens diuen que el F. C. Igualada té pensat fer el mateix el darrer diumenge de juliol.

La Federació Catalana de Futbol va prendre l'acord que dels beneficis obtinguts en el partit Basconia-Catalunya es destina una quantitat per a subvencionar les despeses que comporti el trametre dos nous necessaris a les Colònies escolars.

Ara anem bé! El que els nostres esportius ex donin compte que a la idea de l'esport cal afegir-hi la de ciutadania ens satisfà extraordinàriament.

EL BARCELONA I NOSALTRES.

L'espectacle que uns quants inconscients s'entesten a fer representar al Barcelona, quan no ens fa pena ens indigna.

Nosaltres no som partidaris ni dels uns ni dels altres. El mateix té que guanyis els de dalt com els de baix. El mateix en un grup que en l'altre hi ha gent de bona voluntat. El que passa és que estem certs que el grup que resulti vençut tindrà cura en el transcorrer d'un any de fer entrebancar els guanyadors.

Es així com nosaltres som neutrals en aquesta lluita vergonyosa i revoltant.

LES COSES DEL BARCELONA.

Aquesta nit se celebrà l'Assemblea del Barcelona. Per notícies que fins a nosaltres han arribat, ens temem que el d'avui serà una Assemblea tant o més vergonyosa que les anteriors.

Hi hauran dues candidatures, una d'oficial i l'altra d'oposició. A darrera hora encara podria ésser que en sortís una tercera. La qüestió és demostrar la cordialitat que hi ha entre la família dels delegats barcelonistes!

AQUELL VIATGE PER EUROPA

La setmana passada diem que l'Arocha estava molt enfadat perquè el Barcelona no l'ha deixat anar a reforçar l'Europa en el seu viatge per idem.

Avui podem afegir que hi ha un altre jugador barcelonista que també s'havia fet la il·lusió de condicionar Dinamarca, Suècia, Letònia i Polònia: En Ferrera.

El xicot ha tingut un disgust de mort, i diu que vol anar a Candries a fer companyia a l'Arocha.

NO ES, PERO, UN CAS UNIC

El cas d'En Sagi, però, no és un cas únic. Tenim, sense anar enlles, el cas d'En Maurici, el qual, després d'estar una temporada orfeonat, torna a ésser un puntal de l'equip gracienc.

I no ens estranyaria que En Cros, després de donar-lo per caducat, ens oferís l'any vinent una nova edició d'aquestes revifalles.

LA DIADA DEL BARCELONA

Els "velles", els que un temps engrescaven i feren apassionar les multituds, jugaren ahir un partit que els feia sentir novament joves i que es descabellà en un ambient de rialles...

LA DIADA DEL BARCELONA

Una estona després, sobre el mateix terreny que acabaven de trepitjar les "velles glòries", els homes d'avui, els que encara engresquen i fan apassionar les multituds, jugaren un partit d'una transcendència més considerable. Com uns moments abans, el davant centre, des de terra, cerca la rematada oportuna.

ATLETISME

ELS DIES 5 I 6 DE JULIOL SE CELEBRARAN A L'ESTADI ELS CAMPIONATS D'ESPANYA

El programa de les proves. — Els actuals campions i marques. — Comentaris

EL PROGRAMA DE LES PROVES. — ELS ACTUALS CAMPIONS I MARQUES. — COMENTARIS

Per a dissabte i diumenge vidents, dies 5 i 6 de juliol, la Federació Catalana d'Atletisme, per delegació de la "Real Confederación Española de Atletismo", ha anunciat la celebració dels Campionats d'Espanya, a l'Estadi de Montjuïc.

El programa de proves d'aquests Campionats és el següent:

Carreres planes
100, 200, 400, 800, 1.500 i 10.000 metres.

Carreres amb obstacles
110, 400 i 3.000 metres. (Aquesta darrera prova anomenada "Steeple-chase").

Carreres amb relleus
400 metres, 4 x 100 i 1.600 metres, 4 x 400.

Marxa atlètica
5.000 metres.

Salts
Llargària, triple, perxa i alçada.

Llançaments
Pes, disc, javalina, martell i barra.

L'ordre en què se celebraran aquestes proves no ha estat fixat, encara, en el moment d'escriure aquestes ratlles.

Tampoc han estat rebudes les inscripcions de les Federacions regionals que concorreran a aquesta competició, pel qual motiu no ens és possible d'avançar un comentari-pronòstic de les possibilitats de cada atleta i Federació concursant.

La Federació Catalana d'Atletisme ha preseleccionat un nombre important d'atletes pertanyents a diferents Clubs de la nostra terra per a formar, d'entre ells, després d'unes proves d'orientació celebrades ahir a l'Estadi, la selecció definitiva que en els Campionats d'Espanya portaran la representació de Catalunya.

Entre els atletes amb llicència de la Federació Catalana d'Atletisme, preseleccionats hi figuren Müller, de l'Espanyol, i Chafar, del Barcelona, ambdós estrangers, l'actuació dels quals en els darrers Campionats de Catalunya fou protestada per algun Club que té representació directa en aquell organisme federatiu.

Recordem, per a la nostra primera entitat atlètica regional no ignora, que els Reglaments de la "Real Federación Española de Atletismo" en vigència, prohibeixen la participació dels atletes estrangers en Campionats d'Espanya.

La relació dels actuals Campionats d'Espanya d'Atletisme la donem a conèixer tot seguit per millor orientació dels nostres lectors simpatisants d'aquesta branca esportiva, junt amb la marca obtinguda en la prova o proves respectives. Això facilitarà la comparació en relació amb els resultats que s'obtinguin dissabte i diumenge vidents, i poder constatar si el millorament obtingut per l'Atletisme correspon o no a l'optimisme que s'ha vingut manifestant entre els amants d'aquestes manifestacions:

100 metres.—Serrahima (Catalunya), 11 segons 5-10.

200 metres.—Roca (Catalunya), 23 s. 1-5.

400 metres.—Labouret (Guipúscoa), 50 s. 2-5.

800 metres.—Ruiz (Guipúscoa), 1 m. 59 s. 4-5.

1.500 metres.—Reliegos (Castella), 4 m. 12 s. 4-5.

5.000 metres.—Reliegos (Castella), 15 m. 44 s.

10.000 metres.—Penya (Biscaia), 33 m. 45 s.

110 metres obstacles.—Kock (Guipúscoa), 17 segons.

400 metres obstacles.—Iguaran (Guipúscoa), 59 s. 3-5.

400 metres relleus, 4 x 100.

—Catalunya, 44 s. 4-5.

1.600 metres relleus, 4 x 100.

—Guipúscoa, 3 m. 33 s. 2-5.

Salts d'alçada.—Olivella (Catalunya), 1 metre 71 centímetres.

Salts de llargària.—Iguaran (Guipúscoa), 6 metres 415 mil·límetres.

Salts amb perxa.—Cull (Catalunya), 3 metres 60 centímetres.

Triple salt.—Robles (Castella), 12 metres 930 mil·límetres.

Llançament del pes.—Tugues (Catalunya), 41 metres 480 mil·límetres.

Llançament del disc.—Clement (Castella), 34 metres 600 mil·límetres.

Llançament de la javalina.—Bru (Catalunya), 48 metres 245 mil·límetres.

Llançament del martell.—Clement (Castella), 36 metres 300 mil·límetres.

Classificació per regions

1.—Catalunya, amb 44 punts.

2.—Guipúscoa, amb 30.

3.—Castella, amb 20.

4.—Biscaia, amb 19.

—0—

En les precedents proves no hi ha incloses les següents:

marxa atlètica, llançament de la barra i "steeple-chase", les quals no formaven part del programa dels Campionats d'Espanya de l'any passat. La marxa atlètica es va celebrar com a exhibició, sense puntuar.

Malgrat de que, com hem dit abans, ignorem quines seran les regions que prendran part en els Campionats d'aquest any, tenim la completa seguretat que la nostra terra sortirà novament victoriosa de la lluita en la puntuació total, i si cap, per una diferència de punts superior.

Fonamentem la nostra opinió en què aquest ha augmentat la quantitat dels nostres atletes, i amb ella la qualitat. En canvi, a les altres regions s'ha treballat molt poc, i és molt reduït el nombre de llurs representants i ben escasses les primeres figures.

L'Atletisme català ha donat en poc més d'un any un pas gran i importantíssim. El miracle no l'ha fet pas cap persona. Ha estat l'Estadi, que ha provocat aquest ressorgiment.

Si cada un dels Clubs de la nostra terra que practiquen l'Atletisme poguessin comptar amb una pista de cendra i un bon material, en poc temps el nombre d'adeptes seria doblat i es milloraria la classe dels nostres millors homes.

Mentre això no sigui possible, caldrà posar a disposició dels Clubs el material, la pista i el terreny del nostre Estadi a hores determinades.

Liavors si que millorariem a grans gambades.

Esperant que això sigui un fet, els nostres atletes, grans voluntats, continuaran entrenant-se a les sis del matí, sobre la duríssima terra dels nostres camps de futbol, destruant-se els turmells.

Si els americans i els francesos i els italians haguessin d'entrenar-se a les mateixes hores que ho fan els nostres atletes, amb el mateix material i el mateix terreny de futbol, dur, ple de pedres i reguerots i no molt plans, poden tenir la seguretat que no valrien pas gaire més que els nostres homes.

MURPHY

A l'Ateneu de Madrid es discuteix actualment una Memòria interessantíssima d'Eduard Ortega i Gasset. A l'Ateneu de Barcelona no es discuteix res

FUTBOL CLUB BARCELONA

Assemblea General Ordinària

El F. C. Barcelona convoca els senyors Delegats a l'Assemblea general ordinària que tindrà lloc avui, diumenge, a les deu de la vetlla, de segona convocatòria, a la Sala Partenen, Baimes, 137, baixos, per tal de tractar del següent ordre del dia: I. Lectura i aprovació de l'acta de l'Assemblea general anterior. — II. Lectura de la Memòria. — III. Altres i baixes de socis. — IV. Estat de comptes i fons del Club. Dictamen dels senyors revisors. — V. Gestió del Consell Directiu durant la temporada. — VI. Nomenament de president i tres individus del Consell Directiu. — VII. Nomenament de tres socis revisors de comptes per a l'exercici 1930-31. — VIII. Propostes d'ordre econòmic respecte a amortització. — IX. Facilitats als socis per a reunir-se. — X. Proposicions que, signades per cinc assembleistes, es formulin en la pròpia Assemblea i no contradiguin cap precepte de l'Estatut.

A LES CORTS

En un encontre mogut i vistós el Barcelona s'apuntà un magnífic triomf sobre l'Athletic de Bilbao

El partit entre veterans fou guanyat pel Badalona per 2 a 0

LA DIADA DEL BARCELONA

Els equips del Barcelona i de l'Athletic de Bilbao, l'àrbitre, senyor Comorera, i la placa que els esportius bascos han obrenat per subscripció popular al Barcelona

Per tot arreu se sent parlar dels empatxos de futbol amb què els amans del noble art de la patada hem estat obsequiats en la llarga temporada que ahir finí en part. Si se sent parlar de futbol, se sent dir també que si ja en tenim prou, que si ja en tenim un tip, etc., etc.

Doncs bé: ahir, amb tot i que els "istes" que cada primer de mes han d'abonar l'import del carnet de soci, hagueren de pagar religiosament l'import de l'entrada, el camp del Barcelona presentava un magnífic aspecte; tan magnífic el presentava, que tothom tingué una gratíssima sorpresa en comprovar que, malgrat l'avancat que estem en l'estiu, el camp era gairebé ple de gom a gom.

Des del punt de vista d'aproximació basco-catalana, l'encontre fou un èxit. Des del punt de vista tècnic i espectacular, en fou un altre. Cal, doncs, que per tot això i també per l'èxit econòmic — encara que això sols al club interessa — felicitem el cercle blau-grana.

UNA BELLA DEMOSTRACIÓ DE FUTBOL

Si bé en alguns moments — ben comptats — l'encontre fou un xic ensoportat, n'hi hagueren alguns d'altres, en canvi, en què l'emoció i interès despertats per la lluita arribà a límits insospitats. En coses de futbol acostuma a succeir que quan hom espera que un encontre serà entretingut, disputat i emocionant, perquè la vàlua d'ambdós contendents ho fa suposar lògicament, això resulta, moltes vegades, que el partit és d'aquells que fan pocs adeptes al futbol, i allò que tan emocionant semblava, que havia d'ésser, es converteix en un encontre ensoportat i insul, que fins sembla que els jugadors treballin tan poc i malament com saben.

Sortosament, ahir assistírem a un partit en el qual no hi hagué res d'això.

Hom anava a buscar un encontre en el qual la vàlua dels contendents estigués en consonància amb l'objecte a què s'havia destinat la diada i, per tant, res més interessant i encertat que un encontre entre l'Atletic de Bilbao, brillantíssim campió d'Espanya, i el Barcelona, equip que amb una miqueta més de sort hauria pogut aquest any afegir un títol més als nombrosos que ja té de campió peninsular.

Ahir tarda, el Barcelona i l'Atletic de Bilbao ens oferiren un encontre semblant al que ja ens feren admirar en ocasió de les semifinals del campionat recentment acabat. Tots i cada un dels que prengueren part en la lluita, feren possibles per fer de l'encontre un magnífic comiat de la temporada futbolística. I ho aconseguiren plenament. Tots els qui eren al camp de les Cortes, a bon segur que us diem el mateix que nosaltres.

Malgrat tot, i segurament per no desmentir aquella dita que assegura que no hi ha res com el perfecte en aquest món, l'encontre, en algun moment, va tenir les seves petites llums, pel que respecta a la qualitat de joc emprat. Ens referim als deu darrers minuts de la primera part i a uns cinc minuts de la segona. Però ens fem perfecte càrrec que tan fort tren no podia ésser portat continuament, i per altra banda, la forta calor que es deixava sentir i el sol, que amb tot i haver començat excessivament tard, picava amb un ardor gens engrescador, eren factors importantíssims que treien les ganes de córrer, al més voluntariós.

UNA BONA TARDA — AMB POCA SORT — DE LA DAVANTERA BARCELONINA

Una de les coses que més feu engrasçar el públic, fou la magnífica actuació de la davantera blau-grana. Sense fer res d'extraordinari, ahir els cinc elements atacants blau-grana efectuaren unes combinacions tan ben portades, palesaren un entusiasme i ganes de jugar tan grans, que ara amb més raó que mai podem dir que l'Atletic de Bilbao en quedar tres a un, pot donar gràcies a tots els poders celestials i no celestials.

En efecte, quan ahir no es ficaren cinc o sis gols, cal reconèixer que els bilbaïns estigueren de sort o els barcelonins de desgràcia. Foren innombrables les ocasions en què hom arribà a l'embottellament blanc-vermell, sense que s'arribés a marcar, ja que una i altra vegada, la bola, xutada des de quatre passes, anava a perdre's entre el veritable bosc de cames i peus, sense que arribés mai a la seva destinació, o sigui a les xarxes.

Xuts desesperats d'En Sami, escapades vertiginoses de Sagi, floritures de Goiburu, contrades mate-

màtiques de Piera i empenyes i corredisses de Ramon, res no valgueren per obtenir premi a tanta voluntat i ànim. D'una banda la "mala patà" que acabem d'esmentar, i de l'altra els encerts, "xamba", etc., de Blasco, ho privaren.

Goiburu, xutador per excel·lència, no es manifestà ahir com a res excepcional en la seva especialitat. Fou, en canvi, el millor home que distribuï joc i pilotes per entre el reixat d'homes que formaven les línies defensives dels campions d'Espanya. Pocs vegades es decidí a xutar, i una d'aquestes poques, va aconseguir un gol preciosíssim, de factura esplèndida, que li valgué una ovació exorbitadora.

En Sami jugà amb un ànim i voluntat remarcables. Urquiza, que estava a tot arreu i jugà un dels millors partits que li hem vist, es llançava com un lleó cap allà on fos la bola, per tal d'impedir la preparació i el xut, tàctica no gaire vistosa però sí molt pràctica.

Una de les altres figures que més destacaren a les ratlles blau-grana, fou Sagibarba. Sagi tingué una bona tarda, i pel que hem vist d'una temporada ençà, sembla que està en pla de plena recuperació i corre gairebé com en els seus temps.

— Amb tot i que Garizurieta no el deixà tranquil ni un moment, féu vistes i perillositats arrencades i centrà amb una precisió digna del millor elogi. Celebrariem que la recuperació de que parlem més amunt fos un fet, i que Sagi aparegués ben sovint en les formacions del primer equip.

Guzman actuà discretament, però va estar treballador i voluntariós, el mateix que Castillo i Martí.

Zabalo i Mas, molt encertats, en especial el primer, que va fer "aceleraments" amb un estil que li va valer nombrosos aplaudiments.

En Nogues, la novella adquisició del cercle blau-grana, va tenir ahir ocasió de provar les seves condicions davant una davantera de l'envergadura de la de l'Atletic de Bilbao. Cal reconèixer que reeixí en la seva empresa. Es valent, decidit i posseeix una elasticitat i rapidesa remarcables, que el fan traslladar-se veloçment d'un lloc a l'altre i estar sempre en el lloc on és més necessària la seva presència. No té gran seguretat en el botatge, o, millor dit,

no el veírem blocar gairebé gens, però té, en canvi, bon cop d'ull, oportunitat per resoldre satisfactoriament qualsevol situació compromesa.

ELS BILBAÏNS

Hem parlat ja tantes vegades de l'equip bilbaí, que gairebé no en podem pensar ni dir res de nou.

Ahir a la tarda no es manifestaren gran cosa les condicions de "perforabilitat" de la davantera basca. Ho reflecteix ben clarament el insignificant score obtingut, i cal remarcar que l'únic gol que van fer, fou aconseguit de free-kick, esplèndidament i fortíssimament engegat per Chirri. En manca En Gorostiza, trobem que la davantera basca perd aquella rapidesa i impetuositat que tanta anomenada li han donat. Ni Unamuno es matà gaire xutant ni Iraragorri i Bata pogueren passar amb èxit la línia defensiva barcelonista. Lafuente i Chirri, els dos esles, foren els qui amb més ganes i voluntat jugaren, però, sigui pel cansament de tan llarga temporada a fer qualsevol altra causa, no ens semblaren tampoc tan perillosos com fins ara.

La línia de migs de l'Atletic és una línia que, com ja hem dit en altres ocasions, no té un joc gaire espectacular, però en canvi força efectiu. Ahir, en algunes ocasions van estar una mica ensoportats, però en altres, apretaren de valent i feren un bon puntal que la seva davantera no va saber aprofitar.

Garizurieta fou el millor dels tres a la primera part, però a la segona el seu joc decauí notablement i aquesta ocasió fou aprofitada per En Sagi, el qual des d'aquell moment jugà més que mai i va fer abundants i ben dirigits centres als seus companys.

El tercer defensiu fou el més ferm de tot i el que tingué bona part de culpa que els davanters blau-grana no marquessin més gols. Castellanos s'encarregà de defensar de prop el seu porter i Urquiza anava a tot arreu on es trobés la bola. Sobradament coneixem la vàlua d'Urquiza i reconeixem també que és molt ben guanyada la fama de què avui frueix, però com ahir, no li havíem vist encara cap partit, com no fos en l'encontre final del campionat peninsular. Ahir, com ja hem remarcat abans, fou el millor jugador del seu equip i una vegada darrera l'altra desféu les combinacions de Goiburu, interceptà els xuts de Samitier i tallà de jocar les internades de Piera.

Pel que respecta a l'actuació de Blasco, sols hem de dir fou una ratificació de la seva vàlua. Ahir ho parà tot, ho desvià tot, i foren impossibles tots els esforços que es feren per batre'l per quarta vegada. Dels tres gols que li passaren, al nostre entendre, el primer l'hauria pogut parar fàcilment amb una miqueta més de bona collocació. Els altres dos pertanyien, sense cap mena de dubte, a la categoria d'imparable.

L'ARBITRATGE, ELS EQUIPS I EL PARTIT

Comorera fou l'encarregat de la batuta i la seva tasca satisféu gairebé tothom, ja que contra el seu costum, n'hi hagué poc de moviments en la seva actuació, ni se li veié la més mínima parcialitat.

Els equips s'arreglaren: Atletic: Blasco, Castellanos, Urquiza, Garizurieta, Muguerra, Echegarria, Lafuente, Yragorri, Unamuno, Chirri i Bata. (A la segona part aquests dos darrers canviaren el seu lloc).

Barcelona: Nogues, Zabalo, Mas, Martí, Guzman, Castillo, Piera, Goiburu, Samitier, Ramon i Sagi. Seguint el tradicional costum i com a mostra de les amistoses relacions d'ambdós clubs, els bilbaïns feren ofrena al Barcelona d'una magnífica placa. Els blau-grana corresponderen a tal finesa amb una magnífica "corbelle" de flors.

Al cap de pocs moments començà l'encontre, i al cap de tres minuts justos, en un córner contra els bilbaïns, Piera xutà, la bola relliscà per les mans de Blasco i es ficà dins la xarxa.

Seguint pel camí emprat amb tan magnífic començament, als nou minuts escassos una bona combinació Sami, Piera, Goiburu i altra vegada Sami portà el segon gol amb l'entusiasme de tothom.

A partir d'aquí, els bilbaïns, una mica astorats al principi en veure la facilitat amb què havien estat obtinguts els dos gols barcelonins, apretaren de valent, i al cap de poc, Chirri, xutant una falta, entrà el primer i únic gol base.

Continuà l'encontre amb domini altern, i per abans d'acabar la primera part la cosa s'ensopí una mica.

A la segona, però, tots es tornaren a exibir i ens obsequiaren amb una magnífica lluita. S'accentuà la pressió barcelonista, i després de molts esforços Goiburu entrà el tercer i últim de la tarda.

El partit prosseguí jugant-se a fort tren, però ja no es féu cap més gol.

Ens pla de fer constar els bons desigs de la Junta barcelonista en fer posar taules de recaptar per als que es troben darrera les reixes de les presons, i ens pla fer constar també que foren molts, moltíssims, els que feren ofrena del seu dòlar, petit o gran, pels germans que pateixen.

A. PINAZZO I SUBIRATS

Restaurant Catalunya

SOPA DELS PESCADORS

BASKET-BALL

A TARRAGONA

BASKET-BALL

Gimnàstic A, 37

Reus Deportiu, 10

El Gimnàstic A ha esclafat l'equip reusenc, confirmant-se com a líder indiscutible del torneig Trofeu "Diario de Tarragona".

Odena, Rodríguez i Hu, estigueren impecables.

Pel Reus, només Joanpere estigué encertat.

Arbitra Guasch, i els equips s'arreglaren així:

GIMNASTIC A. — Pallach, Odena, Ros, Rodríguez i Hu.

REUS DEPORTIU. — Dasca, Prunera, Joanpere, Montserrat i Muntaner.

La Pergola

EL RESTAURANT DE MODA A L'EXPOSICIO

Gimnàstic B, 6

Penya Ben Forjats, 8

Malgrat de què els valencians es presentaren amb sols quatre elements, i jugar en camp contrari, féu un partit igualat i finalment s'apuntaren la victòria.

Els gimnàstics, desencertats, mentre que pels valencians sobresortiren Guasch i Mestres.

Arbitra Ferrer, amb les següents alineacions:

GIMNASTIC B. — García, Prunera, Rovira, Melià i Porta.

PENYA BEN FORJATS. — Soles, Mestres, Carles i Guasch.

PER A BANQUETS I NOCES AL

Restaurant del Parck

A LLEIDA

F. O. Lleida, 1 - U. A. d'Horta, 1

Amb una tarda molt calorosa se celebrà aquest encontre, que fou de domini altern.

Pérez marcà el gol de l'Horta a darreries de la primera part.

Quan mancaven vint minuts per acabar-se el partit, Llopis tingué el mal encert de fer una tallada de joc, rebotant la pilota a les cames d'un defensa hortenc.

La pilota entrà a la pròpia porteria, la qual cosa donà l'empat a un gol.

Amb aquest empat la puntuació resta de la següent manera:

Granollers, 17 punts.

Vilafranca, 13.

Horta, 11.

Lleida, 10.

Girona, 9.

Tarragona, cap.

Queden, per tant, classificats els que figuren als tres primers llocs.

COLISEVM

Aquesta nit, a les deu:

Revista Sonora Paramount

LA BARCA DE NOÉ

Dibuixos sonors animats.

EL DESFILE DEL AMOR

Opereta cinematogràfica Paramount, per MAURICE CHE-

VALIER i J. MACDONALD.

CINEMA PARIS

El preferit per la seva excel·lent ventilació

Telèfon 14544. Org. Granados

TARDA, 4:30. — NIT, 9:30.

Periquito; DON Q. HIJO

DEL ZORRO, per Douglas

Fairbanks. Còmica, i el gran

èxit

EL SIGNO DEL ZORRO

per

Douglas Fairbanks

Plat creatió de la casa

Per Canaletes d'uen...

Que ja no és sol l'Arocha en la seva desesperació.

Que Petera s'ha ajuntat amb ell per a exterioritzar la seva protesta davant la junta del Club blau-grana.

Que l'un i l'altre tenien ja coll avall l'anada amb l'Europa cap a la terra del bacallà.

Que l'Arocha per ara ha de conformar-se a jugar un partit reforçant el Gualba F. C.

Que els lesionats al camp del Guinard diumenge passat segueixen en millora.

Que això dels lesionats no fa referència als jugadors del partit Europa-Espanyol.

Que com que no sempre es té ocasió de pegar, just és que s'accepti la torna.

Que un apollini secretari que no actua, té el propòsit d'impairar-se amb un extremit de Barcelona.

Que cal aprofitar les seves bones relacions amb Castillejo per a aprendre com es castiga.

Que pot aprendre lliçons de Castillejo entre una i dues de la tarda en un dels nostres més anomenats banys.

Que és una cosa seria saber la veritable edat de Manólin, la flamant adquisició de l'Europa.

Que ben segur està ja allistat a la segona reserva.

Que per fi avui hauran acabat els maldecaps de molts socis del Barcelona.

Que segons sigui l'actuació del primer equip no tornarà a venir altra vegada l'enrenou dels delegats.

Que el senyor Domènec ha estat víctima de l'actuació del soviet barcelonista.

Que una vegada a la vida el senyor Domènec ha fet rotlló a la junta del seu cercle.

Que abans tardava En Gràcia tingué en perill el seu càrrec de guàrdia urbana.

Que des d'una llotja el seu caporal l'amenava amb la destitució cas de tenir una mala tarda.

Que viuen als llims aquells que creuen estava acondicionada per l'Eu-

ropa la cesió de l'Arocha per a reforçar la tournee.

Que precisament el cercle gracienc concilia la inutilitat de la seva demanda abans d'èsser aquesta feta oficial.

Que abir tarda va fracassar un nou truc ideat per algun jugador blau-grana.

Que per manca d'invitacions, va inventar-se el truc de la carta urgent que havia d'èsser lliurada a mans del seu destinatari.

Que En Forn, sempre alerta, va dir que l'encàrrec podien complir-lo un cop acabat el partit i que mentrestant podien passar per la guixeta.

Que és un bon xic comprenedor l'encàrrec encomanat als delegats d'uns darrers milers barcelonistes.

Que aquesta senyora ben segur desitjaria acabar l'Assemblea com la darrera vegada.

Que a la Federació Catalana de Futbol també hi haurà una bellugadissa extraordinària per a l'obtenció de càrrecs.

Que Aymami, director esportiu de LA RAMBLA DE CATALUNYA ha ingressat com a soci en les rengleres de la Cambra de la Propietat.

Que tindrà una gran ressonància la festa dels "ramblistes" a les possessions de l'Aymami al Mas-Rampinyo.

Que si les coses no varien tornarem a llegir allò del "fatídico" partit a Sabadell.

Que en aquest cas haurà acabat la tranquil·litat que per l'eliminació del Sabadell venen gaudint els principals cercles.

Que aquella Penya privilegiada segueix disposant a gust propi del camp del Sol de Baix.

Que no cal dir seguiran tant satisfets com ara el "padrinet" següent essent directiu.

Que a aquell senyor dels bons costums i directiu de l'Europa se li apropren dies de molt compromís.

Que és de desitjar a-ben aviat el calvari del 15 al 30.

Torneig de classificació

A SANT ANDREU

El Badalona va guanyar el Sant Andreu per quatre gols a un

En aquest encontre es posà de relleu una vegada més la superioritat de l'equip de la costa, no direm damunt del Sant Andreu sinó damunt de tots els que es disputen aquest torneig de classificació. Cal tenir en compte que la Unió només jugava amb 6 o 7 elements del primer equip, no obstant això, creiem que el Badalona podia emprar-se més a totes que no ho feu.

Als deu minuts de començat el partit Besolí aconseguí el primer gol de la tarda en xutar, amament, una pilota que Linares li donà malament. Així feu que el Badalona, que jugava, potser, una mica retiat, s'emprés a fons i tragés a relluir tot el seu saber. El Sant Andreu, però, li oposà un joc igual, cregués que pesi al deficient onze que arreglava, a força d'entusiasme podia donar feina a l'onze de la costa.

Als 25 minuts, Forgas aconseguí empatar, cosa que feu créixer encara més l'entusiasme i l'entusiasme entre jugadors i públic.

Tejedor als 35 minuts feu el millor gol de la tarda. El Badalona semblava que afluixava una mica el gas en veure's afiançada la victòria i el Sant Andreu per contra apretà més encara i tingué mantes ocasions que amb una mica de sort podia empatar.

A la segona part, però, el Badalona havia perdut bona part d'energia i el Sant Andreu l'havia deixada tota al quarto de vestir-se. Forgas amb pocs minuts marcà dos gols i la resta del partit transcorregué amb un complet decalament essent però, dominadors els del Badalona.

El senyor Bosca que arbitrà discretament arrengarà, el equip així: Badalona: Linares, Oriols, Rofa, Querol, Font, Cristó, Sangüesa, Bonal, Forgas, Rodó i Tejedor II.

Sant Andreu: Palau, Julian, Soler, Batet, Company II, Inglañ, Ballesster, Besolí, Company I, Sánchez i Comes.

El públic es comportà correctament.

COLL

A SABADELL

El Sabadell vencé el Palafrugell per tres a un

Aquest partit, celebrat ahir en el terreny de la Creu Alta, tingué la virtut de no convenir ningú. Guanyà el Sabadell, però els seus adeptes no experimentaren pas l'entusiasme que sol causar una victòria.

I es comprèn, donada l'actuació migrada i de vegades l'rant a dolenta que forní l'onze del Vallès. En veure que les primeres ocasions que se li presentaren no sabia traduir-les en gols, anà perdent la moral, i acabà el primer temps amb el resultat advers per un gol de diferència.

En reprendre's la lluita, el Sabadell demostrà ganes de millorar el resultat, i amb una mica d'encert per part del seu davantier Sala aconseguí empatar, i a partit d'aquell moment tingué la victòria segura. Però no frugà a marcar el segon gol, i la cosa ja es veié més segura encara pel Sabadell.

La composició dels equips, era:

SABADELL: — Macip, Giner, Roure, Codina, Gràcia, Costa, Mata, Saxo, Bertran, Sala i Pérez.

PALAFRUGELL: — Gauchia, Pont, Blanc, Farriol, Castelló, Cabanes, Mitjà, Espada, Miquel, Avelar i Martí.

RESULTATS

Sant Andreu — Badalona	1-4
Iluro — Martinenc	3-2
Sans — Júpiter	2-0
A. O. Vilanova — Terrassa	2-3
Sabadell — Palafrugell	3-1

CLASSIFICACIO

Badalona	15	11	2	2	56	13	24
Júpiter	16	10	2	4	38	24	22
Sabadell	14	8	2	4	25	13	18
Iluro	15	7	2	6	27	16	16
Sant Andreu	15	7	2	6	27	16	16
Sans	15	7	2	6	25	29	16
Palafrugell	16	5	3	8	28	28	13
Martinenc	14	5	1	8	28	39	11
Terrassa	15	3	2	10	19	43	8
A. O. Vilanova	15	2	2	11	24	52	6

Però aleshores tornà a adormir-se com si la partida fos ja guanyada, o com si per ell no tingués importància. Sala trobà, però, la manera de marcar el tercer gol, de bona jugada personal.

El Palafrugell tingué una primera part excel·lent, i encara que dominà menys que el seu contrari, ocasionà una sèrie de perills que feien creure difícil el triomf sabadellenc. Com ja hem dit, aconseguí arribar al mig temps amb un gol a cap a favor seu, i si a la segona part hagués tingut un xic de delit, podia donar un disgust al seu contrincant. Però ja sigui l'esforç fet al primer temps, o el cansament propi del viatge, i tal vegada les dues coses alhora, el cert és que al segon temps donà un rendiment bon xic inferior al del primer, i així fou aprofitat pel Sabadell per a assegurar-se els dos punts.

Cal esmentar com a sobre-sorint la tasca del porter del Palafrugell, el qual, malgrat dels tres gols que li entraren, forní una actuació extra, i alliberà el seu equip d'un resultat advers, probablement molt creixent.

En Sauri dirigí molt bé la lluita, encara que pot dir-se que tingué pocs moments que fossin de compromís.

Fins als vint minuts de joc, la lluita fou francament favorable al Sabadell, que malmeté ja una infinitat d'ocasions que ni fetes a mida.

Després, una reacció del Palafrugell feu passar una mala estona als sabadellenes, els quals veleren com, a la fi, la seva porta era travessada d'un bon xut a l'angle.

Aquest gol merescué una rèplica del Sabadell, que no tingué altra finalitat que fer lluir Gauchia.

Tot just començada la segona part, el Palafrugell estigué a punt de marcar un altre gol, ja que si així no fou es degué únicament a què el pal actua de porter. Fora d'aquesta jugada, el cercle visitant no es mostrà gaire perillós.

La major pressió sabadellenca en aquesta part es veié recompensada, puix que donà lloc als tres gols entrats pel Sabadell.

Cal remarcar que al camp hi havia menys concurrència que de costum. Algú ja digué que això era degut a què el Sabadell sembla que en el seu propi terreny es burla del seu públic.

La composició dels equips, era:

SABADELL: — Macip, Giner, Roure, Codina, Gràcia, Costa, Mata, Saxo, Bertran, Sala i Pérez.

PALAFRUGELL: — Gauchia, Pont, Blanc, Farriol, Castelló, Cabanes, Mitjà, Espada, Miquel, Avelar i Martí.

P. F.

El Palafrugell bat el Martinenc per quatre gols a dos

Palamós. — Aprofitant l'aveniment d'èsser la festa major d'aquesta vila, els equips que encapçalaven aquestes ratlles jugaren al magnífic camp d'esports del Palamós el partit corresponent al Torneig de Classificació per a la primera categoria.

L'àrbitre senyor Peris alineà els equips així:

Palafrugell: Gauchia, Esparragó, Blanc, Castelló, Ponç, Cabanes, Ferrerol, Espada, Miquel, Abellard i Reixac.

Martinenc: Pasqual, Serrano, Vinyes, Climent, Domingo, Crexells, Font, Cases, Toni Joan, Morrajas i Fandos.

El partit fou en conjunt molt anivellat. El domini correspongué a la primera part al Martinenc, el qual però, no sabé aprofitar-se'n per apuntar algun gol. Els primers en marcar foren els palafrugellencs, i aquest fou el resultat del primer temps.

La segona part començà més ensopeïda i dominaren fins als deu minuts últims els de l'Empordà, els quals marcaren tres gols més. I así vingué la gran reacció dels de Sant Martí marcant dos gols consecutius i després un fort entusiasme. Desconcerta-

ren als palafrugencs. D'haver durat quelcom més el partit de segur que s'obté un empat, que a dir veritat hauria estat el més lògic.

El públic es mostrà cridaner contra dels jugadors del Palafrugell. Al revés del que creguessin molts palafrugellencs, que protestaven de la parcialitat del públic local. Els jugadors als quals es mostrà antipatia foren Miquel i Esparragó.

Tots dos equips desplegaren gran entusiasme per tal d'obtenir els dos punts. Pel Martinenc es distingiren Cases, Toni Joan i la part defensiva. Gauchia, Cabanes i Abellard, pels empordanesos, — A. C.

Per a diumenge, el nou Comitè Esportiu de l'Exposició, anuncia el darrer acte de la temporada. Cal tenir-ho present

A MATARO

Iluro, 3 — Martinenc, 2

D'aquest partit només es jugà la primera part i quinze minuts de la segona, puix que després de marcar el tercer gol l'Iluro, i a causa d'haver estat expulsat el jugador Fandos, hagué de suspendre's el partit per no voler obeir el Martinenc les ordres de l'àrbitre.

Durant el temps que es jugà, el partit fou molt igualat.

Acabaren el primer temps amb l'empat a dos gols, i al cap de tretze minuts d'haver començat la segona part, l'Iluro marcà el tercer. Soler fou l'autor del tres gols locals. Fandos i Morrajas marcaren els del Martinenc.

Els equips eren: Martinenc: Pasqual, Bracons, Creixells, Pujals, Climent, Pons, Cases, Toni Joan, Morrajas i Fandos.

Iluro: Tarrats, Mas, Planes, Bonet, Prat, Amill, Hernández, Mestre, Soler, Ravell i Serra. Arbitrà el col·legiat Vela.

A VILANOVA

Aumnes, 2 - Terrassa, 3

El partit, en general fou molt igualat, però la davantia del Terrassa decidí la victòria a favor dels seus. El primer temps acabà amb el resultat de dos gols a cap, favorables al Terrassa, noomseguts per Sebastià i Valls.

Durant la segona part, González i Callao obtingueren dos gols per als Aumnes, i Sebastià marcà el tercer del Terrassa.

Els equips, a les ordres de l'àrbitre Aramburu, s'arreglaren així:

Aumnes: Tarré, Julio, Jimeno, Gener, Altés, López, Vidal, Callao, González, Olavia, Torres, Terrassa: Ullidemolins, Vila, Bartomeus, Castro, Santillana, Gandia, Lavilla, Mitjans, Perea i, Sebastià i Valls.

L'àrbitre, bé.

A SANS

Sans, 2 — Júpiter, 0

No ens donà precisament el Júpiter cap lloc del que és futbol en el partit jugat ahir, tarda acarar amb el Sans, al camp d'aquest darrer.

No va tenir tampoc una tarda d'encerts, i a allò i a res més cap el que perdés el seu encontre davant els sansencs. Aquests es mostraren més eficaços, com ho prova el resultat assolit, que els jupiteristes, i a la seva millor competència deuen haver aconseguit els dos punts que en aquest match es ventllaven.

No fou per això la topada entre sansencs i jupiteristes un esdeveniment tènec, ja que, malgrat que el Sans, com deiem anteriorment, jugà amb més encert, no ens donaren una veritable tarda de bon futbol, i l'únic que cap senyalar és el gran entusiasme que ambdós posaren en la lluita. L'onze del Júpiter fou ahir completament desconegut, puix començant pel seu guar-

Un dels palaus de l'Exposició podria esdevenir el Palau dels Esports

dameta i acabant pels davanters, no va haver ningú que encertés en el joc. Els dos gols que aconseguí el Sans foren due fallades imprevisibles.

Els Sans alineà el seu millor onze, que en aquests moments pot alinear, i tots posaren bastant coratge i més encert per vencer netament el seu rival. Fou merescut el triomf del Sans.

Acabà el primer temps amb un gol a zero a favor del Sans, marcat per Roca en aprofitar un llurament de Coromines, per avançar el gol de Manyer i batrel en escapar-se-li la bola de les mans.

En la segona part, als set minuts, Besolí va tallar un avenc del Júpiter i passà la bola a Calvet, que, d'un bon remat va bat: de nou Manyer en altra ocasió en què aquest se li escapà la bola.

Drizi el partit el col·legiat Espelta, i alineà els equips en la següent forma:

Sans: — Casanoves, Cruz, Torredell, Besolí, Duran, Pausas, Pong, Calvet, Valls, Coromines i Roca.

Júpiter: — Manyer, Oro, Vandellós, Dolç, Rosalenc, Peiró, Pueyo, Bosch, Cabrerell, Mas i Guix.

Per l'amnistia dels presos socials

Hem posat act la interpellació que Lluís Nicolau d'Oliver feu, dimarts passat, en el Pla de l'Ajuntament. Un altre regidor que s'ha recordat que era a la casa de la ciutat. Ja era hora que els regidors es recordessin d'aquestes coses; cal esperar que els companys d'En Nicolau d'Oliver siguin el seu digne exemple.

Per l'avancat de l'hora i perquè és el meu costum — comença dient — parlaré d'aquest afer, per bé que molt important, d'una manera breu. No vinc a presentar una proposició, puix que el dia 4 de maig ja va ésser aprovat per unanimitat aquest vot de justícia; va aprovar-se sense cap vot en contra, que cas d'haver-se produït, hauria estat en contra de tot acte de justícia; i dic de justícia, no pas de gràcia.

Obra de justícia feta per uns regidors que no varen oblidar l'estat en què es trobava Barcelona fa uns deu anys; estat angustios que tots varem presenciar i que d'una manera especial afectava tots els qui éiem aquí, perquè haguérem de doldre'ns que una mà criminal de determinada escola feres el nostre il·lustre amic senyor Martínez Domingo, que ens presidia.

Ho dic també sense voler referir-me als casos en què, segons s'ha fet resó la premsa, hi ha hagut errors judicials: ho dic adllue per aquells casos que la condemna s'ha ajuntat al fet, és a dir, s'ha aplicat l'article del codi adequat al delict. Es perquè entenc que la justícia s'ha de basar en l'equitat, amb la igualtat de tracte, i és realment injusta i demoralitzadora quan veiem homes a la presó, sofrint una pena per un delict determinat, quan altres, pels mateixos o anàlegs, estan en llibertat.

Es per una raó de justícia que parlo a favor d'aquesta amnistia. El que m'interessa ara és preguntar què s'ha fet a l'Ajuntament a favor de la proposició aprovada ací, i també de la prometença feta per l'alcalde quan la Festa del Treball, a l'Exposició, als obrers i obreres que se li adreçaren. Jo no vaig assistir a l'acte, però referències de la premsa deien que l'alcalde prometé laborar a favor de la petició.

Al cap de pocs dies algú va demanar-li si havia iniciat les seves gestions i si es traslladaria a Madrid per activar-les, però aquell digué que no li calia, perquè el tel·lèfon ja bastava.

Com a regidor, demano al senyor alcalde què s'ha fet per a donar compliment a l'encàrrec rebut amb l'acord consistorial del 4 de maig. S'ha fet o no s'ha fet res? I si s'ha fet, quina resposta hi ha estat donada?

Com a ciutadà, demano a l'Alcalde què ha fet per al compliment de la prometença que va fer als obrers en la Festa del Treball, a favor dels presos socials.

RESTAURANT RIERA

Passeig de Gràcia, 100

COBERT RECLAM A 5 PTES.

Menú setmanal:

Avui, dilluns,

Ous pochats, cass Riera

Rap a la Paeredora

Toro a la Catalana.

Dimarts,

Escudella de paços

Bullit casolà

Lluc a la Bella Molinera

Dimercres,

Troita horolana

Salmonetes grillades Maquesa

Entrecotte amb escarxofes

Dijous,

Macarrons a la Napolitana

Calamars portuguesos

Contrallit amb patates

Divendres,

Sopa de peix especial Riera

Salsueta de peix

Pois de xai a la Jardineria

Dissabte,

Arros de peix

Filet de...

Cassoulet Toulousaine

Diumenge,

Canelons Rossini

Filet de llobarro Marguery

Pollastre a la Cocotte

Esplendidi cervel a la carta

Se serveixen les famoses cervesses

"WALSHHEIM" de Baviera.

RESI

Les d'obres de basket-ball, professionals com no n'hi ha d'altres de set pessetes i mitja, sembla que ja varen fer l'aport d'homenaje als clubs amb els cabells recaptats de les quotes que pagaven al col·legi dels "sots" que cobraven dels punts de companys i que en principi volien destinar-los a oferir un trofeu.

Ara ja fan córrer que un cop acabats els torneigs de l'Exposició, a més d'altres, faran celebrar una de les sessions amb una excursió a la Montanya Pelada.

IN

NALS.

Aquesta dies es parla d'En Vinyeres i de l'Oro i d'En Reguero i fins es parla d'En Sagi.

Tot plegat no té, però, una gran importància. El més esperant és la nova de la vinyuda de cinc anglesos a l'Espanyol.

Cinc anglesos, aquestes altres, ens semblen molt!

ELS ASPIRANTS A LA SEGONA PREFERENT.

S'ha acabat el torneig per a la promoció a la segona preferent. S'ha classificat el Granollers amb dos punts; el Vilafra, amb tres, i l'Horta, amb onze.

Definitivament aquest torneig s'ha acabat d'una manera que amb tota seguretat haurà complagut els equips de la preferent, tota vegada que els classificats són de la província de Barcelona, i això fa que quedin suprimits els desplaçaments llargs.

Entenem que ara és l'hora de donar bel·ligerència a aquests equips que han sabut guanyar per a Barcelona els llocs d'honor.

La culpa d'aquests equips i la importància dels clubs i el seu brillant historial els dona per dret propi el lloc a la superior categoria.

Una ampliació de la segona categoria preferent inclouent-hi els Granollers, Vilafra i Horta, entenem que no fóra una atorgada; al contrari, un major interès i un nou al·licient pel proper campionat.

Els federatius tenen la paraula i els clubs interessats, principalment els que avui ja són de la preferent, comprenem que han d'impulsar-se l'obligació d'extingir l'ampliació donant entrada als tres campions barcelonins.

UN GRAN PROJECTE

Carreter, l'altre gran, tingut la pensada d'agafar l'estadi i traslladar-lo a la Devesa, i tirant un xic enllà el riu Ter, perquè sí no hi cabria. Nosaltres ampliem la pensada adjuntant a l'estadi la piscina, que bona falta fa. El mal serà que, per ara, l'ajuntament granollers no farà lloc ni per a una cosa ni per a l'altra i ens hauran d'accontentar donant-nos en què els Ter.

L'EQUIP DE LES COSES ESTRANYES.

En tots els campionats i en tots els torneigs no hi ha equip que faci coses tan incomprensibles com el Sabadell.

Sempre té per costum fer-ne una de freda i una de calenta, però en aquest torneig fa més encara: guanya o fa bons papers en els camps contraris, i en canvi perd o fa el ridícul en el seu terreny.

Ara els sabadellencs, per no equivocar-se, donen ja per perduts tots els partits que han de celebrar-se a la Creu Alta, i en canvi es refien dels que el Sabadell ha de jugar a fora.

NO ES PODEN FER SANTS

En haver-se acabat el partit Badalona-Sabadell, Macip, el porter sabadellenc, es posà a saltar de content per no haver estat trespassada la seva porta. I heu ací que un fanàtic del circol contrari li clava una mossegada i alguna esgarrafada.

El seu que aquell exasperat badaloní no troba raonable que després d'un partit de futbol es donessin exhibicions d'elitisme.

FUTBOL i BOXA

Enguany a Palamós per la festa major no hi podia faltar el consubstitut partit de futbol.

El que no complaïem era amb un número fora de programa compost de boxa i clatellots, que s'exhibí al darrer dia al camp d'esport del Palamós S. C.

Una vegada més es confirmà aquella inalterable omisió (P) que uueix els esportius palafrugellencs i palamosins.

Diuen, a l'estadi, gran partit de caràcter benèfic

futbol amateur de les comarques.

A SANT BOI

TORNEIG DE PROMOCIO

El Santboi bat el Vilafra per cinc gols a un

Veritablement tots els que hem presenciats aquest partit n'hem sortit defraudats.

Creiem que uns partits de tanta transcendència serien disputats amb un braó sense límits, amb una gran dosi de voluntat, i contràriament a això cap dels dos equips no s'ha mogut ni s'ha interessat poc ni molt pel resultat final.

El Vilafra ha sortit al camp ja vençut.

Sense esma, sense posar-hi el coll, com vulgarment es diu, han començat i han anat encaixant gols amb tanta resignació, com si no els passés res que no esperessin.

No han plantat cara, no han presentat batalla, i davant d'un enemic tan feble, els jugadors del Santboi tampoc no han cregut necessari d'esforçar-s'hi i han anat fent, amb aquella calma, guardant les forces per a quan es presenti l'ocasió.

Els equips s'han presentat així:

Vilafra: Sabater, Llorenç, Mir, Lara, Guasch, Via, Soler, Agustí, Torres, Caudet i Morros.

Santboi: Marly, Lacal, Puig, Cifuentes, Elias, Barratxina, Millan, Avellanet, Guàrdia, Cambrà i Castanera.

Quan feia un minut que havien començat, Guàrdia inaugurà el marcador, i al cap de poca estona Puig i després altra vegada Guàrdia marcaren el segon i el tercer. Acabà la primera part amb el resultat de tres gols a cap.

A la segona part, Elias i Millan han arrodint el resultat. Després d'això, l'equip s'adormí sobre els llors, i facilità així que Morros salvés l'honor als darrers minuts, encara que un honor bon xic aigualit.

Del Vilafra són d'aplaudir els encerts de Sabater i Llorenç i la voluntat de Guasch.

Del Santboi, només Elias, Puig i Lacal treballaren amb braó; els altres no creueren necessari esforçar-se i anaren fent.

Pujol, amb el xiulet, no trobà dificultats.

ROSSINYOL

A FLIX

J. D. de Flix 3 - J. D. de Miravet 1

El diumenge dia 22 de l'actual es desplaçà el segon equip de la Joventut Esportiva de Flix per tal de celebrar un partit amistós de futbol contra l'equip local J. D. de Miravet.

El partit acabà amb el resultat de tres gols a un a favor del Flix. Els gols del Flix foren marcats tots tres pel davant centre Sánchez II, i el del Miravet per l'extrem esquerre Borrell.

Els que es destacaren del Flix foren Sales, Jordi, Visa i Sánchez II, i del Miravet Borrell, Artigues i Borràs.

Els equips foren alineats així: J. E. Flix: Bages, Munter, Sales, Vinyoles, Jordi-Rei, Riello-Arreç, Sánchez II, Visa i Sánchez I. Suplents, Ventura i Català.

Miravet: Artigues, Avante, Borràs, Ripoll, Segarra, Papassit, Borrell I, Borrell II, Vives II i Falcó.

El secretari senyor Bages acompanyava com a delegat l'equip del Flix.

Diumenge vinent, dia 6 de juliol, rebrem la visita de la J. E. Miravet per a celebrar un partit al camp de la illa, de la J. D. de Flix.

El dia 13 de juliol el primer equip de la J. E. de Flix es desplaçarà a Mollet, on ha de combatre contra la U. E. de Mollet.

La U. E. de Mollet ha jugat ja a Flix i ha perdut per tres gols a dos. Per tant, s'espera que el partit del dia 13 serà molt important. — Serret i Companyia.

A VILAFRANCA

Sant Feliuenc, equip mixt, 2

F. C. Vilafra, reserva, 3

Per tal de poder donar repòs al primer equip del Vilafra, la Junta acordà donar aquest partit, en el qual el reserva es presentà modificat per alguns elements de l'"agònica penya" o Unió Esportiva.

El partit en sí poc brillant resultà, si bé es veié molt d'entusiasme per part dels reserves vilafraquins, com també per part dels forasters, entre els quals creiem que pocs elements hi havia del primer equip tal com s'havia anunciat.

A la primera part, el Vilafra donà gairebé tot el temps, i aconseguí tres gols de bona factura.

En canvi, a la segona part els santfeliuencs apretaren de valent. Els nostres estaven ja esgotats i ells aconseguiren arribar a marcar dos gols en molt bona forma, i poc abans d'acabar aconseguiren un altre gol que l'àrbitre anul·là, encara que el mateix públic considerà que era gol, i ben vàlid, ja que fou aconseguit en una entrada valenta del davant centre. L'anul·lació fou protestada pels jugadors forasters, i amb tota la raó.

L'àrbitre del jugador Ferrer no tingué altra al·lucinant que aquest que deixem remarcat. En el Vilafra sobre sortí Pedrol (porter), Sans (defensa), que és un veritable atleta, i algun altre.

Dels forasters es distingiren el porter, el mig centre, de molta empenya i la davantera a la segona part.

A BORGES BLANQUES

F. C. Borges, 5

F. C. Mollerusa, 1

El diumenge dia 15 tingué lloc en aquesta ciutat un interessant encontre entre els equips que encapçalaven aquestes ratlles.

A un quart de sis començà el partit, i Cortada arrencà els equips així:

F. C. MOLLERUSA.—Crespo, Pelau, Vidal, Dalmases I, Dalmases II, Trepat, Vilard, Balcells, Rogell, Viladrosa i Tàpies.

F. C. BORGES.—Vilamajor, Bonell, Camí, Segura (a la segona part Cliviller), Fort, Arrufat, Vallès, Belart, Cornudella, Bosch i Minguela.

Els gols es marcaren de la següent manera:

Al cap de tres minuts, una bonica combinació entre Cornudella i Belart acabà amb un xut creuat d'aquest, que valgué al Borges el primer gol.

Al cap de deu minuts, Dalmases II empatà, d'un xut a l'angle superior. Als 35 minuts, una escapada i xut de Minguela, que el porter desvià.

Cornudella rematà i obté el segon gol per al Borges.

Al cap de quatre minuts de començada la segona part, el mateix Cornudella salvà la defensa i obté el tercer gol.

Als vint minuts, una passada de Camí a Bosch, el qual arrencà i passà a Vallès que correja la línia internant-se, i obté, d'un xut creuat, el quart gol. I als 32 minuts, fruit d'una bonica combinació entre Cornudella, Vallès i Belart, aquest obté el cinquè i darrer de la tarda.

Pel Mollerusa es distingiren la defensa, Vilard i Dalmases II, encara que aquest darrer sobresortí per l'apatia i el joc dur.

En el Borges tots compliren, però especialment la davantera. En la mitjana, Fort, magnífic, tallant joc i servint als seus davanteres, ben ajudat per Arrufat.

En la defensa sobresortí l'entusiasme d'En Bonell, ben ajudat per Camí.

Vilamajor, les paques vegades que intervingué ho féu amb encert.

El Borges dominà gairebé tot el partit, com ho desmuntaren els vint còrners a favor per tres en contra.

UNA SELECCIO DEL GRANOLLERS VENÇ LA PENYA MOMPLET PER 10 GOLS A 3

Diumenge passat, al camp local s'enfrontaren, en partit amistós, una selecció del Granollers i el primer equip de la Penya Momplet, campió de la Lliga de cases comercials, grup dels diumenges.

La potència de la selecció local, en la qual figuraven quatre titulars del primer equip, encara que alguns d'ells no han jugat en el seu lloc acostumat, s'ha deixat sentir de tal manera, i principalment a la segona part, que la resistència dels fo-

A VILANOVA

Mort sentida

Ha mort en aquesta vila Pere Felicer i Mateu, corresponent que fou de LA RAMBLA DE CATALUNYA, càrrec que complí a satisfacció de tots fins a darrera hora. Era un esportiu entusiasta i un bon company. Amentem de debò la seva mort, i enviem des d'ací el nostre condol sinceríssim als seus.

rasters s'ha vist vençuda, com n'és una prova l'elevat resultat obtingut.

Amb tot cal reconèixer que la Penya Momplet ha jugat una bella partida, i que en alguns moments ha demostrat que pot donar molt més que no pas ha jugat avui.

Una demostració de la valua d'aquesta Penya és l'avantatge que ha obtingut en el primer temps, durant el qual ha aconseguit dos gols, que ens felen creure en una possible derrota local.

Però observem que Ventanachs, de l'Huro, que en aquest equip ocupa el lloc de mig centre, no n'encerta ni una i comença a canviar de lloc i passa a la defensa, i per últim a l'atac, i en tots els llocs no serveix per altra cosa que per figura decorativa.

A ell, per tant, més que a ningú, se li pot donar la culpa del desgavell que impera en les línies del Momplet, po que vol dir que la bona actuació del conjunt granollerí s'ha fet mercedor de la victòria, que encara podia haver estat més crescuda.

El resultat, en finir el primer temps, era d'empat a dos gols; poc després de començada la segona part, els forasters entraren el tercer i darrer gol per a ells.

Des d'aquest moment, ja no hi ha altre equip en el terreny que el Granollers, que domina completament, i sense esforçar-se entra vuit gols, alguns d'ells esplèndids d'execució.

Àrbitre Garrell (V.), bé, i amb imparcialitat.

El públic, malgrat de la superioritat granollerina, ha quedat satisfet del joc emprat per un i altre equip.

NOVA JUNTA DIRECTIVA DEL GRANOLLERS

En assemblea general ordinària, celebrada diumenge passat, el Granollers elegí la nova Directiva que ha de regir els destins del Club durant la propera temporada.

Els elegits són els senyors següents:

President, Silveri Botey i Pallares.

Secretari, Josep Franc i Aliu.

Vice-secretari, Josep Murtra i Canet.

Comptador, Rafel Font i Parrot.

Tresorer, Lluís Oliver i Grau.

Vocals: Francesc Ventura i Quintana, Ramon Xicola i Guasch, Marius Magó i Puigdueta, Tomás Rion i Cuch.

Aquests senyors, junt amb Antoni Villà i Capella, vice-president, i Josep Monràs, vocal, tots dos de la Junta anterior, formen la Directiva del Granollers.

SANTA COLOMA DE QUERALT

Ahir, en el camp de l'E. C. Santa Coloma es jugà un partit de futbol entre el primer del Santa Coloma i la U. E. F. C. Balaguerina.

Començà el partit iniciant el joc els locals, que arriben fins a la porta defensiva per Barceló.

Als vint minuts de joc Cervera feu una pilota i xutà directe a gol; però el xut toca el pal; torna a rematar i d'un xut fort bat Barceló, aconseguint el primer gol de la tarda.

A partir d'aquest gol, els forasters s'animen i Ramon llança la pilota a córner. La tira Zugasti, i fa el gol d'empat.

A la segona part Zugasti, d'un xut a l'angle, fa el segon per als forasters.

Dels nostres, el millor de tots, Costa. Ha passat moltes pilotes de greu perill per a la porta local.

Canda, dels migs, ha estat el millor. La davantera, tret de Fais i Bosc, molt bé.

Dels forasters, no cal citar l'un ni l'altre, puix tots han jugat molt i bé.

Esportius: Tant si sou actors, com si sou espectadors, recordeu-vos que sou homes cultes

DE PALMA DE MALLORCA

Balears F. C. i Aiglon F. C. es disputen la Copa FLT

Al camp "Son banús", amb gran concurrència, s'ha jugat un partit de futbol entre els esmentats equips, el sots-campió regional i un onz integrat per dependents de la casa Busquets Germans i Companyia, de Barcelona, que s'han desplaçat acompanyats del president N'Enric Busquets, alguns directius i part del personal de la indicada entitat comercial. Formaven una expedició d'una quarantena.

El trofeu "Copa Flit" ha estat regalat pel director de la sucursal que la dita casa té a Palma, En Joan Rindor, el qual ha sentit elogis de l'afició per un tan esportiu desprendiment.

El programa de l'espectacle fou organitzat ací, d'acord amb els elements catalans desplaçats, oferí a l'afició un atractiu que ha meregut, també, grans elogis. Es tracta d'una sessió de boxa feta durant el descans del partit de futbol.

Els equips s'arregleraren així: Aiglon: Oliveres, Aguilero, Marin, Layola, idal, Escalera, Casado, Rius, Cuervo, Miralles i Tortajada.

Balears: Duran, Ferrer, Cerdà, Chifoni, Ubeda, Arbós, Reines, Bordoy, Sintes, Sersa i Pasqual.

Sur el Balears i ambdós equips desentrolen el joc a gran tren i domini molt anivellat. Arbós, Bordoy i Pasqual s'encarreguen de marcar tres gols durant la primera part a favor del Balears, i per l'Aiglon marca el de l'honor Miralles.

La segona part començà amb molt menys tren que abans; el cansament ha fet aparició, i molt especialment a les files dels catalans. Aprofitant-se d'això, els balears pogueren marcar sis gols a càrrec de Sintes (tres), Sersa, Pous i Bordoy.

Acabat el partit començà la boxa, que fou de dos combats, no obstant constant en els anuncis que se'n jugarien tres; el primer fou entre Barniss, Pous, que es presentaren sense guants.

El segon, Jover-Bravo, aquest darrer de la casa Busquets; el primer round fou de jover, el segon també, el tercer de Bravo i el quart igualat. El jurat escoltà protestes quan decidí match nul. El tercer, Ortega-Titoy (Ortega també pertany a l'esmentada casa comercial); Titoy, emprant recursos de molta poca esportivitat, va abandonar nel tercer round, i escoltà una forta protesta del públic.—J. Mora

MANRESA, 2 - GRANOLLERS, 3

Corresponent a la primera data del calendari de la Federació del torneig promoció a categoria preferent, es jugà aquest encontre en el camp del Pujolet entre els dos equips esmentats.

El partit en sí fou dolent de necessitat i vol una fora de voluntat en transcurrir, ja que verament podem dir que no val la pena.

El resultat és just. Tal com jugaren els de Granollers, es feren acreadors de la victòria, no pas perquè juguessin molt bé, sinó perquè el Manresa es mostrà desconeixent. Feia temps que no havia jugat una partida tan dolenta com ahir.

Indubitable que el Manresa passa una mala temporada, i això fa que hagi decaigut en tanta manera. El fall de la Federació que llobiga a jugar a una categoria inferior que no li corresponi la malaltia de Corrons (el més ferm puntal del Manresa), la lesió del defensa Miquel i uns sens fi de dificultats d'ordre econòmic, l'abandon de la gran majoria de socis, que tot l'ajut que mereixia i que necessitava, sobretot en els moments més crítics, no han sabut fer res més sinó donar-se de baixa... Cal reaccionar.

SANTA COLOMA DE QUERALT

Ahir, en el camp de l'E. C. Santa Coloma es jugà un partit de futbol entre el primer del Santa Coloma i la U. E. F. C. Balaguerina.

Començà el partit iniciant el joc els locals, que arriben fins a la porta defensiva per Barceló.

Als vint minuts de joc Cervera feu una pilota i xutà directe a gol; però el xut toca el pal; torna a rematar i d'un xut fort bat Barceló, aconseguint el primer gol de la tarda.

A partir d'aquest gol, els forasters s'animen i Ramon llança la pilota a córner. La tira Zugasti, i fa el gol d'empat.

A la segona part Zugasti, d'un xut a l'angle, fa el segon per als forasters.

Dels nostres, el millor de tots, Costa. Ha passat moltes pilotes de greu perill per a la porta local.

Canda, dels migs, ha estat el millor. La davantera, tret de Fais i Bosc, molt bé.

Dels forasters, no cal citar l'un ni l'altre, puix tots han jugat molt i bé.

Esportius: Tant si sou actors, com si sou espectadors, recordeu-vos que sou homes cultes

A REUS

Barcelona F. C. (reserva), 4

Reus Deportiu, 2

Al camp del Reus Deportiu i davant de nombros públic, com feia pèssim anys que no havien vist en cap camp d'esports reusenç, tingué lloc aquest partit.

Sota les ordres de l'aficionat Fuguet, es presentaren i s'arregleraren en la forma següent:

Barcelona F. C.: Uriach, Busot, Saló, Palau, Burguet, Goiburu (J.), Traité, Garcia (J.), Garcia (M.), Buj i Goiburu (E.).

Reus Deportiu: Sans, Guasch, Planxadell, Moragues, Llopis, Miró, Randuà, Domingo II, Climent, Domingo I.

Durant els primers vint-i-cinc minuts de joc, el domini fou del Barcelona, que descabellà tot el joc al camp dels reusençs; després, els reusençs aconseguiren asserenar-se i coordinar les seves línies. No obstant, donaren la impressió d'estar poc bregats en lluites com les de diumenge. Acabà la primera part amb el resultat de tres gols a un, favorable als barcelonins.

Durant la segona part, la lluita fou més igualada i amb un xic més de domini reusenç, el qual equip garburà a la perfecció durant el segon temps i aconseguí un nou gol per un altre que n'assoliren els del Barcelona.

Els gols foren marcats: Els del Barcelona per Garcia, Traité, Goiburu i Buj; i els del Reus per Domingo i Miró.

LUDOVIGUS

VALLS

Partit benèfic a profit de la família d'Emili Gimeno

Encara que tarlamente, el dia 15 proposat, els esportius vallesans han volgut contribuir a tan noble acte. No per haver-ho fet tard ha deixat de tenir interès. El públic corresponent, i els organitzadors —la Penya "Sempre Avant"— poden estar satisfets, puix que la quantitat neta recaptada ascendeix a cent quaranta cinc pessetes, les quals han estat trameses a la Federació Catalana de Futbol.

Els partits

Penya Sempre Avant (segon equip), 3 - P. Sportiva Vallesana, 0

Podem qualificar d'interessantíssim aquest partit. Els del segon equip de la Penya Sempre Avant es referen a bastament de la derrota soferta uns diumenges abans. La seva reivindicació quedà demostrada en batre els contraris per 3 a 0.

Després d'aquest partit s'enfrontaren els primers de la Penya Sempre Avant i el Catalunya Nova, de Reus.

Guayaren els reusençs per 4 a 0. Aquesta xifra fou la que mereixien els reusençs, donada la seva superioritat damunt la novella Penya. Amb tot, les bones jugades per ambdós bàndols abundaren i el públic podem ben dir que "veié futbol", futbol de veritat, joc net i bell, jugades precises i tot el que cal per a poder aplicar dos mots subratllats amb tota propietat.

El Catalunya Nova se'n mostrà un bon equip, mereixedor de la victòria, i la Penya Sempre Avant, tot i jugant batuda, mereix els nostres elogis. Féu honor al seu nom i vençgué la victòria cara; però, però no recuà.

Per la Penya sobresortí Llorenç, i Oliva reaparegué ben dignament; els altres arrodinaren el conjunt.

Àrbitre els dos partits l'entusiasta esportiu Manero i, amb tot i alguna fallada, féu un arbitratge que sense dubtar qualifiquem d'excel·lent.—E.

A SANT POL DE MAR

Partit Copa "Casa Sanromà"

BOXA

Panoràmica setmanal

Gironès, dijous, va aconseguir un altre triomf brillant. El negre americà Wilbert Cohen — ategint-li una cua seria capaç de demostrar ell tot sol que Darwin tenia raó quan deia que l'home descendeix del simi —, no és el boxador excepcional que s'havia dit, però no deixa d'ésser un excellent pugilista. El seu joc a distància, la seva lleugeresa i l'habilitat amb què se sap moure, no hi ha gaires boxadors que ho tinguin. A més és un home molt resistent. Mentre va estar fresc va fugir sempre dels punys del nostre campió. Després, però, no li va quedar altra solució que acceptar el cos a cos que Gironès imposa, i en aquest aspecte va ésser netament inferior. Quant a Gironès, només direm que va haver de treballar més que altres vegades, però a la llarga Wilbert Cohen acabà com els altres — autòmat — amb un respectable marge de punys. N'hi ha tan pocs de campions com el nostre Gironès!

La setmana passada no ens fou possible comentar, per manca d'espai, el combat entre Johnny Risko i Paulino Uzcudun. Poca cosa en direm. Esperàvem del bàsc quelcom més, després del seu triomf damunt Otto Von Porat. Estem d'acord amb la majoria que creuen que Uzcudun després d'aquesta aclaparadora desfeta, ja ha fet a tots. Diuen que està tramitant una revenja amb l'ex-former de Cleveland. Ho creiem una equivocació. Paulino ha aparegut en el seu darrer combat sense aquell coratge i aquella resistència d'abans. D'aquí al k. o. només hi ha un pas. L'Uzcudun ara s'hauria de retirar de la boxa. El seu fracàs aquesta vegada ha estat definitiu.

La tan esperada revenja entre l'asturià Peña i el nostre Ros, no va respondre a l'expectació despertada. Els dos adversaris es coneixen ja, i en aquestes condicions no ha de sorprendre que cadascú procurés evitar els efectes del punch de l'altre. Per això Ros no va portar gairebé mai el combat a distància, perquè s'exposà en un parell d'ocasions i amb poc més li són fatals. Peña va comportar-se molt millor que quan l'anterior combat al "Nuevo Mundo", però amb tot, està molt per dessota de Ros. Peña té l'inconvenient que no encaixa gairebé gens i a més és molt covard. Va abandonar al novè round — el combat era a deu repeses — a la sortida d'un cos a cos, en el qual Ros l'obsequià amb una quantitat extraordinària de cops a l'estómac i d'uppercuts de dreta. Potser Peña no hauria acabat el combat, però valia la pena que hagués provat d'arribar al final. Li faltava, encara no, un round i mig.

El combat que l'ex-amateur Sans va fer dijous davant el badaloní Grifol, combat que li valgué el títol de campió de Catalunya del pes lleuger, és un d'aquells que no s'obliden. Ningú no s'hauria atrevit a pronosticar que si Sans i Grifol sortien a canviar cops, hi sortiria guanyant el nou campió. I no obstant així va ésser. Grifol és un xicot fort, però que no té el punch que en principi es creia. A més, de quan el vàrem veure per primera vegada fins avui, no ha progressat gens, i so sembla pas que vagi pel camí de fer-ho. Sans, ben al revés, s'ha revelat com un púgil dels millors que tenim a Catalunya. Amb grans contencions de l'ofici, i amb un respectable punch, resoldrà al seu favor — si segueix el camí emprat — la majoria d'obstacles que se li presentin. Ha fet progressos constants, i dijous ens demostrà del que és capaç. Va dominar tots els rounds a Grifol, i s'imposà primer per la seva ciència i després pel seu

punch. El badaloní es va batre desesperadament, però a la vintena represa, quan el director de combat el declarà batut per k. o. tècnic, estava masegat de debò. El títol dels lleugers ha anat a parar — creiem — en molt bones mans.

A Nova York van fer un combat entre Primo Carnera i Georges Godfrey. Va guanyar Carnera per fòrd del seu adversari. Sembla que tots dos púgils s'ho van prendre una mica a la fresca, més el negre que l'italià. Ja que la superioritat de Godfrey diu que es va veure de seguida. A conseqüència d'aquest combat Carnera ha estat desqualificat perquè el seu manager William Duff, va insultar un delegat de la Comissió de Boxa. Però sembla que tot s'arreglarà. No se sap si després d'aquesta victòria li donaran permís per lluitar a tots els rings d'Amèrica. Referent a Godfrey esmentarem que li han retirat la llicència de boxador i l'han borrat definitivament de la llista dels pesos forts aspirants al títol. Els americans han aprofitat la primera ocasió que se'ls ha presentat per a desfer-se d'aquest negre, que mai no els ha fet gens de gràcia.

Max Schmeling, campió del món de totes les categories, actualment camí d'Europa a bord del "Bremen", no dona l'abast a rebre proposicions per a nous combats. De moment, pel setembre té l'obligació de lluitar amb

Sharkey, amb una bossa de més de dos-cents mil dòlars. També el promotor Dick Dunn li ha ofert una topada amb Risko, el darrer vencedor de Paulino, amb dos-cents mil dòlars més. Pierre Charles, campió d'Europa, l'ha repleat oficialment. Stribling, vencedor recent de Von Porat per k. o. en va round, diu que confia batre Phil Scott a Londres, el 28 d'agost, i seguidament llançarà un repte al campió. Etcètera. L'alemany, com tot campió, es veu, doncs, molt sollicitat.

Diuen que el dia 20 de juliol, a les Arenes, hi haurà una reunió el combat principal de la qual serà a base d'Europa, l'ha repleat oficialment. Stribling, vencedor recent de Von Porat per k. o. en va round, diu que confia batre Phil Scott a Londres, el 28 d'agost, i seguidament llançarà un repte al campió. Etcètera. L'alemany, com tot campió, es veu, doncs, molt sollicitat.

QUENSBERRY
(Caricatures de J. Bas i Bofill.)

NATACIO

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO RESULTATS

Tercera categoria
C. N. Barcelona A. cedeix els punys al C. N. Barcelona C.
C. N. Barcelona C bat el Club de Natació Atlètic C per 6 a 0.
C. N. Atlètic A bat el Barceloneta A per 5 a 0.
C. N. Atlètic B bat el G. Mataró per 3 a 1.
C. O. Amateur guanya per fòrd del C. N. Pop.

COMENTARI BREU

La tercera jornada va transcórrer molt placidament i amb uns resultats previstos.
El C. N. Barcelona A, l'afavorit d'aquest torneig, va deixar de presentar-se, hom no sap per quins motius, i els punys que ahir perdé li poden fer molta falta per a poder aconseguir el títol.

Per ara porta el cap el Barcelona C, seguit dels dos altres equips del Barcelona i l'A i B de l'Atlètic.

La no presentació del Pop per a competir amb l'Olimpique Amateur va ésser una de les coses més comentades, puix que l'equip de Badalona és dels que tenen més entusiasme en aquesta competició.

Manquen encara molts partits a efectuar, i hom no està molt orientat, puix que al costat de resultats inversament n'hi ha de força igualats. Esperem, doncs, el descabellament de la primera volta.

AHIR ARRIBAREN ELS NOSTRES NEDADORS

En el ràpid de França, a les 11'40 d'ahir, diumenge, arribaren els nedadors del C. N. Barcelona de l'excursió per terres belgues i franceses.

Tots vènen molt animats dels resultats obtinguts, sobretot del de Tolosa, que ha estat un veritable èxit per als nostres colors.

Reitorem, doncs, des d'aquestes columnes, la nostra enhorabona als defensors de l'esport català, ensenyant que per la correcció amb què s'han portat com a ciutadans de Catalunya.

LL. S.

Bany de Sant Miquel, S. A.
PILA I ONATGE
Barcelona
Secolò senyores, famílies i homes

Presentació del basquetbol femení a Sabadell

El dia de Sant Joan, a la tarda, es va fer la presentació a l'edifici sabadellenc del basket-ball femení, al camp del Juventus A. C. Per aquest motiu, la Junta de l'esmentat cercle organitzà un festival, el qual es descabellà pel següent ordre:

A dos quarts de cinc es disposaren a la lluita els equips titulars, completats, del R. C. D. Espanyol i el del Juventus A. C.

A les ordres del col·legiat senyor Bosc, s'alinearen, per l'Espanyol: Domingo, Cardó, Rodríguez, Viladec, Colomer, i pel Juventus: Noves II, Noves I, Masquer, Sangres, Ermengol, suplent, Vila.

En un partit emocionant, el Juventus s'endugué mercedament la victòria pel remarcable resultat de 26 a 13 punts.

Els vencedors descabellaren un joc de més conjunt que els seus contrincants, que va fer que en alguns moments de la lluita, els espanyolistes es mostressin esgotats.

El Juventus posseïx un tercer d'atac ben envejable; la rapidesa en les jugades és la seva característica més destacada.

Després d'aquest encontre sortiren al camp les xarmans damiselles dels equips femenins de l'Espanyol i el de la Societat Patria, les quals foren llargament ovacionades. A les ordres d'En Busquets, del Juventus, es disposaren a oferir-nos una bella partida, que fou guanyada per l'equip europeista. Cal, però, que en descàrrec de les components de l'equip de la Societat francesa, fem constar que no pogueren alinear el seu equip habitual, ja que el trobar-se sense la seva capitana, els representà un ferm handicap. El resultat final va ésser de 10 a 6 punts, favorable, com hem dit, al C. D. Europa.

A continuació, i com a final de festa, la còpia "Principal de Barcelona" executà un escollit enfilat de sardanes. Foren puntejades per la concurrència, en la qual abundava el bell sexe. En conjunt, una festa simpàtica, de la qual cal felicitar els seus organitzadors.

JORDI SANS

Si l'Exposició és de la ciutat, als esports els en pertoca una part

CICLISME

L'equip espanyol a la Volta a França

Hom coneix ja l'equip escollit pels organitzadors de la Volta a França, que ha de representar Espanya. Segons "L'Auto" ser el següent: Cardona, Riera, V. Trueba i J. Trueba, Cepeda, Bermit, Tubau i Dermit.

Aquest tres homes afebleixen extraordinàriament el valor material i moral dels nostres representants.

Josep Trueba, és cert, és un bon corredor, de certa duresa, però... hem de recordar que les seves actuacions són extremadament irregulars; i que revelen ostensiblement una manca absoluta de direcció i control de les seves forces físiques. A més que entre nosaltres no hem pas vist que excel·lis gaire en carreres d'una sola etapa i menys encara en les Voltes a Biscaia i Catalunya. Nicolau Tubau, tampoc té, segons nosaltres, les qualitats degudes, i absolutament necessàries, per a poder prendre part en una carrera de l'envergadura de la Volta a França. Aquest corredor ha sofert un excés de propaganda i li costarà, per aquest mateix motiu, de col·locar-se al nivell que li pertocaria. Prescindim, que encara no hagi sortit de la tercera categoria, però si que cal tenir present que Tubau encara no està suficientment preparat per a sostenir amb dignitat el seu paper en aquesta prova. Tot el que es digui en contrari és enganyar-nos nosaltres mateixos. Que consti que no neguem qualitats i futura classe a Tubau, però encara s'ha de treballar a mateix, i mirar de cara a la realitat. Es amb fets com es demostra la veritable vàlua d'un corredor.

Quant a Dermit, podem dir el mateix que hem dit de Josep Trueba; un bon corredor, però no el suficient perquè nosaltres confiem en ell. Així, doncs, nosaltres no ens expliquem les causes, el per què de l'absència dels nostres grans corredors Miquel Mució, Marian Gaffard i Ricard Montero.

Han existit dificultats? No direm que no; però també hem de convenir que hom ha d'estar suficientment preparat per a no acceptar una invitació que ens exposa al ridícul.

Amb tot, tenim encara confiança que a M. Desgrange no se li escaparà la veritable vàlua del nostre equip i procurarà solucionar les dificultats que

dit, pi han demostrat amb fets llurs vàlues per a participar en aquesta formidable prova. Son: Josep Trueba, Nicolau Tubau i Dermit.

Aquest tres homes afebleixen extraordinàriament el valor material i moral dels nostres representants.

Josep Trueba, és cert, és un bon corredor, de certa duresa, però... hem de recordar que les seves actuacions són extremadament irregulars; i que revelen ostensiblement una manca absoluta de direcció i control de les seves forces físiques. A més que entre nosaltres no hem pas vist que excel·lis gaire en carreres d'una sola etapa i menys encara en les Voltes a Biscaia i Catalunya. Nicolau Tubau, tampoc té, segons nosaltres, les qualitats degudes, i absolutament necessàries, per a poder prendre part en una carrera de l'envergadura de la Volta a França. Aquest corredor ha sofert un excés de propaganda i li costarà, per aquest mateix motiu, de col·locar-se al nivell que li pertocaria. Prescindim, que encara no hagi sortit de la tercera categoria, però si que cal tenir present que Tubau encara no està suficientment preparat per a sostenir amb dignitat el seu paper en aquesta prova. Tot el que es digui en contrari és enganyar-nos nosaltres mateixos. Que consti que no neguem qualitats i futura classe a Tubau, però encara s'ha de treballar a mateix, i mirar de cara a la realitat. Es amb fets com es demostra la veritable vàlua d'un corredor.

Quant a Dermit, podem dir el mateix que hem dit de Josep Trueba; un bon corredor, però no el suficient perquè nosaltres confiem en ell. Així, doncs, nosaltres no ens expliquem les causes, el per què de l'absència dels nostres grans corredors Miquel Mució, Marian Gaffard i Ricard Montero.

Han existit dificultats? No direm que no; però també hem de convenir que hom ha d'estar suficientment preparat per a no acceptar una invitació que ens exposa al ridícul.

Amb tot, tenim encara confiança que a M. Desgrange no se li escaparà la veritable vàlua del nostre equip i procurarà solucionar les dificultats que

per a alguns han estat poc menys que inexpugnables.

L'equip que segons el nostre criteri hauria de representar Espanya, i l'únic que pot fer-nos conèixer a l'estranger com a gran potència en aquest esport, és aquest:

Cañardo, Mució, Montero, Mateu, V. Trueba, Cardona, Riera i Cepeda.

LA UNIO CICLISTA TERRASSA PREPARA PER A LA FESTA MAJOR, DIA 8 DE JULIOL, UNA IMPORTANT CARRERA DE TERCERES I NEOFITS

Promet ésser un èxit la carrera de bicicletes que la Unió Ciclista ha organitzat sola els auspicis del nou Ajuntament d'aquella ciutat, ja que els premis són importantíssims i el recorregut excel·lent. Heus ací els premis:

Primer...	100 pessetes.
Segon...	80 "
Tercer...	60 "
Quart...	40 "
Cinquè...	30 "
Sisè...	20 "
Setè...	15 "
Vuitè...	10 "
Novè...	10 "
Desè...	10 "
Onzè...	10 "
Dotzè...	10 "

També hi haurà objectes per repartir.

Recorregut: Sortida, a dos quarts de nou, de Terrassa, amb direcció a Rubí, Sabadell, Terrassa, Rubí, Sant Cugat, Sardanyola, Sabadell i Terrassa. Total, 65 quilòmetres.

L'entitat organitzadora ens prega que fem constar que la sortida serà donada amb tota puntualitat, ja que el programa de festeigs de la Festa Major obeeix a un determinat horari.

Cureu la vostra trencadura

Es possible que en ple segle XX no hàgiu solucionat la vostra trencadura?

Per aconseguir un resultat pràctic i ràpid utilitzeu el reductiu-obturador "SANNY", els èxits consecutius del qual l'han portat a ocupar el primer lloc entre els seus semblants.

Demaneu llibret gràfic a **SABATE & ALEMANY Institut Ortopèdic Canuda, 7 - Barcelona**

No deixeu d'adquirir

la sarsuela completa

Doña Francisquita

del mestre Vives, interpretada magistralment per Felisa Herrero i Emili Vendrell

Última creació dels discos silenciosos

REGAL

Producte de la Columbia Graphophone Company S. A. E.

Agent exclusiu per a Joan Bta. Sanaforat Aragó, 183. Tel. 77.133 Catalunya i Balears: BARCELONA

VESTITS D'ESTAM, a mida... des de Ptes. 69'75
DE DRIL " " " " " " 30'—
AMERICANES ESPORT " " " " " " 40'—
PANTALONS BLANCS " " " " " " 14'—
PANTALONS DE TENNIS " " " " " " 15'—

ELEGANCIA :: PROMPTITUD :: ECONOMIA

LA OASA QUE VEN MES BARAT D'ESPANYA I L'UNICA MUNTADA SISTEMA AMERICANA

ESPECIALITAT EN LA MIDA

VENDES A TERMINIS I AL COMPTAT

Gran Sastreria Laietana la del Relloige 40, Via Laietana, 40 Telèfon 12446

Bodmer, & Bó, S. en C. - Corts, 596 - Tel. 10266 - Barcelona
MOBLES DE FUSTA I ACER PER A OFICINA

LA MILLOR CERVESA ALEMANYA
ARRIBADA DE BAVIERA A BASE DE FRED
NI PASTEURITZADA, NI ALCOHOLITZADA

LA TROBAREU A LA CERVESSERIA BAVIERA
Granja Orient, Bar Canaleles, Casino Restaurant de Sant Sebastià, Bar Brement (Muntaner, 41), Cafè Restaurant Riera (Passeig de Gràcia), i Coq d'Or - Cafè Restaurant (Plaça d'Urquidona).
Restaurant i Cerveceria **OBERBAYERN**, Parc d'Atraccions
Exposició de Barcelona

Agent per a Catalunya: Josep Llobera, Corts, 515. Telèfon 3162

SALS
Litíniques Dalmau
Producte nacional
per a preparar la millor
aigua de taula

Dipositaris exclusius:

Establecimientos Dalmau Oliveres, S. A.
Princesa, 1 **BARCELONA**